

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/700 ⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/700 w zakresie, w jakim usunięto w nim zakłady BRF SA i SHB Comercio e Industria de Alimentos SA z wykazów wskazanych w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/700; oraz
- obciążenie Komisji kosztami zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję w rozporządzeniu wykonawczym art. 296 akapit drugi TFUE ze względu na niewskazanie uzasadnienia rozporządzenia wykonawczego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję poprzez przyjęcie rozporządzenia wykonawczego prawa do obrony przewidzianego w art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ze względu na odmówienie skarżącemu prawa do bycia wysłuchanym.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję art. 12 ust. 2 i art. 12 ust. 4 lit. c) rozporządzenia wykonawczego 854/2004 ⁽²⁾ poprzez dokonanie oceny zgodności poszczególnych zakładów i popełnienia przez Komisję oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do istotnych okoliczności faktycznych.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Komisję w rozporządzeniu wykonawczym zasady niedyskryminacji poprzez potraktowanie skarżących w sposób odmienny od pozostałych brazylijskich eksporterów produktów drobiowych znajdujących się w porównywalnej sytuacji.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Komisję w rozporządzeniu wykonawczym zasady proporcjonalności poprzez wykroczenie poza to, co odpowiednie i konieczne dla ochrony zdrowia publicznego.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez Komisję w rozporządzeniu wykonawczym art. 291 ust. 3 akapit drugi TFUE i art. 3 ust. 3, art. 10 ust. 4 oraz art. 11 rozporządzenia UE 182/2011 ⁽³⁾ poprzez naruszenie zawartych w nich istotnych wymogów proceduralnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/700 z dnia 8 maja 2018 r. zmieniające wykazy zakładów z państwa trzeciego, z których dozwolony jest przywóz wymienionych produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do niektórych zakładów z Brazylii (Dz.U. 2018, L 118, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. 2004, L 139, s. 206).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. 2011, L 55, s. 291).

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2018 r. – Zotkow / Komisja

(Sprawa T-457/18)

(2018/C 341/34)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Rosen D. Zotkow (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. Stankow)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- *uchylenie decyzji nr Ares (2018)2294884 strony pozwanej z dnia 30 kwietnia 2018 r. i jej ponowne rozpatrzenie w związku z żądaniem skarżącego dotyczącym przyznania dodatku na rzecz jego rodziców, po skorygowaniu kalkulacji finansowej zgodnie z przedstawionymi przez skarżącego zarzutami i argumentami.*

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy dokonanej przez stronę pozwaną wykładni (i wynikającej z niej kalkulacji finansowej) decyzji nr 50-2004/28.5.2004 Komisji w związku z praktycznym stosowaniem decyzji przy uwzględnianiu nieruchomości mieszkalnych, którą to wykładnię i kalkulację skarżący uważa za błędne:
  - braki w wykładni z punktu widzenia specyfiki (finansowo-ekonomicznej) regulowanej decyzją Komisji materii,
  - wykładnia oparta na obiektywnie niemożliwych założeniach,
  - wewnętrzne sprzeczności między poszczególnymi częściami decyzji Komisji, rozpatrywanymi łącznie, a nie odrębnie, wynikające z przyjętego przez stronę pozwaną sposobu wykładni,
  - subiektywna i sporna wykładnia wyrazów, pojęć i sformułowań zawartych w tekście decyzji Komisji, które w swej istocie są niejednoznaczne z językowego lub ogólnie przyjętego punktu widzenia,
  - nadanie pierwszeństwa wskaźnikom teoretycznym dotyczącym poszczególnych elementów finansowych, dla których istnieją wskaźniki faktyczne.
2. Zarzut drugi dotyczy dokonanej przez stronę pozwaną wykładni (i wynikającej z niej kalkulacji finansowej) decyzji nr 50-2004/28.5.2004 Komisji w związku z praktycznym stosowaniem decyzji przy uwzględnieniu względnego ciężaru (współczynnika) dla państwa, którą to wykładnię i kalkulację skarżący uważa za błędne:
  - wykładnia i stosowanie względnego ciężaru (współczynnika) do konkretnego elementu kalkulacji finansowej niezgodnie z samą istotą i logiką tego współczynnika z punktu widzenia teorii i praktyki finansowo-ekonomicznej.

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2018 r. – Eurolamp/EUIPO (EUROLAMP pioneers in new technology)

(Sprawa T-465/18)

(2018/C 341/35)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Eurolamp AVEE Eisagogis kai Emporias Lamptiron (Saloniki, Grecja) (przedstawiciel: adwokat A. Argyriadis)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: zgłoszenie ze skutkiem dla całej Unii Europejskiej słownego znaku towarowego „EUROLAMP pioneers in new technology” – zgłoszenie nr 16 180 879

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 maja 2018 r. w sprawie R 1358/2017-1